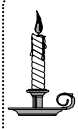

בס"ד נו' כסלו ה'תשפ"ד
 הדלקת נרות - 16:17
 צאת השבת - 17:08
 רבנו תם - 17:39
שעון חורף - מהלוח המדויק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים וארבע - עלון מס' 1185
 @ השבת "מברכין החודש"
 @ ר"ח **טבת** יחול ביום רביעי הבעל"ט.
 יחדשהו הקב"ה לששון ולשמחה, לישועה ולנחמה
 לפרנסה טובה ולשורות טובות, ולגשמים בעיתם, אכ"י.
 @ השבת "לא אומרים צדקתך".

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

כפטידיון: "דונגו ושכח"
 (זכריה ב')
 מרתק - ראו בעמוד 2
 מכל מלמדי השכלתי

פרשת יישב

הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
 יחל את שיעורו בלויין
 בבית הכנסת "אוהל מועד"
 במוצ"ש בשעה 20:30

מעליני הפרשה:

- ← קורות יוסף בימי נעוריו: חלומות, קנאה ושנאה.
- ← מכירת יוסף.
- ← יעקב האמין כי חיה רעה טרפה את יוסף, וישב להתאבל עליו.
- ← קורות יהודה לאחר מכירת יוסף.
- ← קורות יוסף במצרים בבית פוטיפר.
- ← יוסף הצדיק עומד בניסיון גדול, יוסף בבית הסוהר.
- ← פגישת יוסף עם שר המשקים ושר האופים ופתרון חלומותיהם.

"וישב יעקב בארץ מגורי אביו"

"אלה תולדות יעקב יוסף"... אומר האלשיך שבארץ מגורי אביו כשהיה עם כל האלופים וכן עם עשו הסתדר יעקב, והיה מצב של "וישב" ביישוב ושלווה, אבל כשבנו לא היו באחדות זה ציער אותו יותר מכל, והתחיל מצב חדש של "אלה תולדות יעקב יוסף".

"ויהי בעת לידתה והנה תאמרים בבטנה"
 חכמינו אומרים שהיו שתיים שנתכסו בצעיף וילדו תאומים, רבקה אמנו שנאמר "ותקח הצעיף ותתכס". ותמר "ותכס בצעיף ותתעלף" ורש"י מדייק כאן בלשון הכתוב והנה תאומים שיש א' אחר התו כלומר ששני הבנים של תמר היו צדיקים ולעומת זאת אצל רבקה נאמר "והנה תמים בבטנה", חסר. מרמז על כך שאחד מבניה היה צדיק ואחד היה רשע. (ר' סעדיה לוי)

"ויאמרו לו אחיזי המלוך המלוך עלינו אם משיח המשיח בנו..."
 עם ישראל רוצה רק מלך אחד והוא מלך מלכי המלכים הקב"ה. ומהתיבות "אם משול תמשל" ר"ת "אמת" והוא כמובן הקב"ה שהוא אמת ומשה רבינו אמת ועם ישראל אמת. ועוד "משול" אותיות "שלוש" שהוא שמו של בורא עולם. האותיות "תמשל" אותיות "תשלם" שהיא הבטחה לכל יהודי ויהודי שיקבל שכר שעין לא ראתה אלוקים זולתך. התיבה "אם" ר"ת **אתה מלך, מלכו של עולם.** (שלמה אלביליה)

"וישכחהו מעמק הברון"

עמ"ק בגימטריה = 210 רמז לו שבני ישראל יהיו במצרים 210 שנה. (בעל הטורים)

פינת הניבים והפזמנים

שמר את הדבר בלבנו = זכר את הדבר ולא גלה לאיש.
דוגמה: ראש ה'שיבה מסר להורי בחור ה'שיבה, פי נושא קבלתו לא ספס סופית, ולכן הוא מבקש לשמר את הדברים בלבם.
מקור: וינספר [יוסף] אל-אביו ואל-אחיו, ויגער בו, ויאמר לו: מה החלום הזה אשר חלמתי? הבוא נבוא אני ואמך ואחידך להשתחוות לך ארצה? וינסאו בו אחיו, ואביו שמר את-הדבר. [בְּרָאשִׁית לז]. (ניבונקון)

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

סדר קריאת התורה בחנוכה

מכל מלמד השכלתו

"מדוע נבחרה הסופגנייה כסמל לחג החנוכה?"

ישנם מאכלים שמשמלים את החג ונצרכו בתודעתנו לאורך הדורות עד שלפעמים נדמה שאי אפשר בלעדיהם... בפסח זוהי המצה, בשבועות מאכל חלב, תפוח בדבש בראש השנה ואוזני המן בפורים... בחנוכה יש סופגנייה.

1. "מדוע שמים אבקת סוכר על הסופגנייה?"
  2. "למה המילוי האותנטי של הסופגנייה הוא דוקא בצבע אדום?"
  3. "מדוע הריבה בתוך הסופגנייה?"
- לא פעם יוצא לנו לשוחח עם ילדים על מהות החגים. שאל ילד שאיננו שומר תורה ומצוות: "מה זה חנוכה בשבילך?" או "מה אומרת לך המילה חנוכה?" התשובה הרווחת בקרב הילדים והנוער תהיה: "סופגנייה!"
- הרי ברור לכולנו שחז"ל לא קבעו לאכול סופגנייה – כי זה טעים...!"

אם כן" מדוע אוכלים סופגניות בחנוכה?"

נביא כמה תשובות:

1. מכיוון ונס פך השמן היה העיקר – זה מה שאיפשר להדליק את המנורה בבית המקדש והמנהג נקבע לאכול דברים המטוגנים בשמן.
  2. בברכת המזון לא מוזכר שום דבר הקשור לבית המקדש (יש על בניין ירושלים) ומכיוון שבברכה האחרונה של מיני מזונות – 'על המחיה' יש אזכור של בית המקדש: "ועל דבירך...". תיקנו לאכול סופגנייה שהיא מזונות ולהתחייב בברכה שיש בה את בית המקדש.
  3. היוונים גזרו שלוש גזירות עיקריות לעקירת הדת מעם ישראל: חודש, שבת ומילה. חיפשו חז"ל משהו שיסמל את כולם:
- כנגד חודש** - שמים אבקת סוכר והסופגנייה נראית כמו הלבנה במילואה.
- כנגד שבת** - את הכנת הבצק והפרשת חלה (לא בכדי נקרא הלחם של שבת – חלה...).
- כנגד מילה** - דם הברית תקנו לשים ריבה בצבע אדום...
- בחג החנוכה היה גילוי של הקב"ה בעולם. כדי לבטא את הרעיון הזה תיקנו להחדיר ריבה לתוך הסופגנייה שכשיחצו אותה לשניים כדי לטעום ממנה תתגלה הריבה שבפנים...
כמה נפלאים הם דברי רבותינו...

"כי נר מצווה ותורה אור"

שלש מצוות הן – אמר החיד"א – וכולן פסולות בגובה כי אמה, וכשרות בגובה י" טפחים, ואלו הן: **סוכה, עירוב ונר חנוכה.**

ורמז לכך מצאנו בפסוקים הבאים המתחילים במילה "כי":

- "כי נר מצווה ותורה אור" (משלי ו) - נר חנוכה.
- "כי בסוכות הושבתי את בני ישראל" (ויקרא כג) - סוכה.
- "כי ברחוב נליו" (בראשית יט) - עירוב.

א בכל שמונת ימי חנוכה קוראים בפרשת הנשיאים, וכשחל יום ראשון של חנוכה בחול, מתחיל הכהן מפרשת כהנים עד "ויקריבו אותם לפני המשכן", והלוי קורא משם עד "ויהי המקריב ביום הראשון", והשלישי קורא משם עד "ביום השני". ויש נוהגים שהכהן קורא עד סיום ברכת כהנים בלבד, ואף על פי שיש להם על מה שיסמוכו, נכון להודיעם שיותר טוב להמשיך עד "לפני המשכן", ואם יסכימו לבטל מנהגם תבוא עליהם ברכה. ואין צריך לומר שאם טעה השליח צבור וסיים לכהן "ואני אברכה", וקפי הכהן ובירך ברכה אחרונה שיצא, ואין מחזירין אותו. [ילקוט] מועדים עמוד רמד].

ב ביום השני קורא הכהן הפרשה של יום השני עד "מלאה קטרת", והלוי משם עד "ביום השלישי". והשלישי חוזר וקורא "ביום השני" עד "ביום השלישי". ואם טעו וקראו של יום שלישי ביום שני או להיפך, וסיימו הקריאה, יצאו ידי חובתם, ואין צריך לחזור ולקרות אפילו עדיין הספר תורה מונח לפניו. וכן הוא הדין לשאר ימי חנוכה. וכן אם טעו וקרא הלוי י"ב אחר" של הינו שאחריו. [ילקוט] מועדים רמה].

ג ביום השמיני קורא הכהן עד מלאה קטורת, והלוי משם עד ביום התשיעי, והשלישי חוזר וקורא ביום השמיני, וממשיך משם הלאה, עד "כן עשה את המנורה". וכן פשט המנהג בארצנו הקדושה, ואין לשנות. [ילקוט יוסף מועדים עמוד רמה. יחו"ד חלק ד סימן לט].

ד אם טעה השליח צבור וקרא לשלושתם "ביום השמיני" בלבד, כשאר הימים, אינו חוזר, ומכל מקום אם עדיין לא החזירו את הספר תורה למקומו, טוב שימשיך לקרוא השלישי בלי ברכה מ"ביום התשיעי" עד "כן עשה את המנורה". [ילקוט] מועדים עמי רמה].

ה ראש חודש טבת שחל להיות בימי החול של חנוכה, מוציאים שני ספרי תורה, וקוראים בספר תורה הראשון שלושה עולים בשל ראש חודש, ומתחיל "צו את בני ישראל", ובספר תורה השני קורא העולה הרביעי בשל חנוכה, בנשיא של אותו יום. שיתדיר ואינו תדיר, תדיר קודם.

ו במוצאי שבת אין מבדילין בנר חנוכה, שאין נהנים מאורו, ואין מברכים על הנר עד שיאותו לאורו. [ילקוט יוסף מועדים עמוד רלח].

ז פשט המנהג להדליק נר חנוכה בבית הכנסת, קודם השליח צבור מבדיל על הכוס, אבל המבדיל בביתו, להוציא את בני ביתו ידי חובתו, יש לו להקדיש ההבדלה לפני הדלקת נר חנוכה. [ילקוט] מועדים (עמוד רלו). יחו"ד ח"א (סי עה). ושליח צבור ששכח לומר בתפלת ערבית "אתה חוננתנו", אם הוא נמצא בצבור, יאמר "ברוך המבדיל בין קודש לחול", וידליק נר חנוכה, ואחר כך יבדיל על הכוס. ואם הוא ביחיד בביתו, בלא הכי קודם מבדילין על הכוס, ואחר כך מדליקין נר חנוכה. [ראה במג"א סק"א ובמשנ"ב סק"ב]. אך כתבתו כן על פי מנהגינו להבדיל בצבור אחר ההדלקה, וביחיד להבדיל ואח"כ להדליק].

ח חיילי צבא נשואים, הנמצאים בקוי החזית, יוצאים ידי חובת נרות חנוכה בהדלקת נר חנוכה שמדליקות נשותיהם בביתם. וכן חיילים רווקים הסמוכים על שולחן הוריהם בביתם, בזמן חופשתם, יוצאים ידי חובת הדלקת נרות חנוכה, בהדלקת הנרות שמדליקים עליהם הוריהם.

ט בן נשוי הסמוך על שלחן אביו, ויש לו חדר מיוחד בבית אביו שהוא לן שם, אינו חייב להדליק נר חנוכה בפני עצמו, וגם אין צריך להשתתף בפרוטות, כי הוא יוצא ידי חובה בנר חנוכה שמדליק אביו, ואם רצה להדליק בפני עצמו, לא יברך, כי היא ברכה לבטלה. וחתן המתארח אצל חמיו, יוצא ידי חובת הדלקת נרות חנוכה בהדלקת חמיו, ואינו רשאי להדליק עם ברכה בחדרו המיוחד לו ללינה.

נס פך השמן שלא נמצא

מספר בעל המעשה :
 "שמונה שנים אני מדליק נרות חנוכה בביתי".
 שמונה שנים שבהן אין סביבנו מצהלות ילדים ושירתם. רק אני ורעייתי.
 ניסיון הציפייה הוא לא קל בכלל. הוא מעמיד אותנו בפני מצבים מורכבים. בפני אכזבות שוברות לב. אבל אנחנו לא מסכנים, אנחנו מתמודדים... חלק נכבד מההתמודדויות הוא למיין את כל הסגולות והעצות שמגיעות חדשים לבקרים.
 כבר שתינו מיץ מרימונים שנתלו בחג הסוכות. אנחנו שקדים מרים ודודאים.
 טענו לכל מיני קברים ידועים ושאינם.
 בין הסגולות הרבות שקיבלנו הייתה אחת קשה לביצוע. כמעט בלתי אפשרית: יש להדליק את נרות החנוכה בשמן זית מהסחיטה הראשונה של כל זית שנעשתה על ידי יהודי שומר מצוות. ללא חשמל כלל: שמן זית שנשחט בבית בד קדום.
 ממש כמו בבית המקדש.
 הייתי צריך מישוה שייצר עבורי את השמן היקר. לא ידעתי עדיין איך אעשה כזה דבר. רק ידעתי בבירור שאני לא מתכוון לשתף את אשתי בכל התהליך. גם כך קשה לה. ואם בסוף לא אצליח - הלב שלה יישבר עוד.
 רציתי לחסוך ממנה כאבי לב ועוגמת נפש.
 "אחרי חיפושים קיבלתי את כתובתו של יהודי כבן שישים. שחי בבקתה מבודדת בהרי יהודה. ובביתו אין טלפון או חשמל. מסביב תרגולות ועזים. בגינת ביתו ירקות. והוא עצמו נראה כאילו יצא ממערה קדומה. הוא הסכים להכין לי את שמן הזית.
 זה ארך כמעט יום שלם. הגעתי הביתה מותש ומלוכלך. אבל מאושר. עם בקבוקון קטן המכיל שמן זית זך - ממש לפי הוראות הסגולה.
 הצפנתי את השמן בוויטרינה.
 בערב חנוכה אני פותח את דלתות הזכוכית. מחפש אחריו - והוא איננו. מתחיל להתרוצץ ברחבי הבית. אשתי שואלת מה קורה. ואני שואל אם ראתה בקבוק קטן עם פקק אדום, מלא בשמן.
 'אה. היא עונה באדישות. למה לא אמרת? ראיתי את הבקבוק הזה כשהברקתי את החנוכיה.
 מלא בנוזל עכור, כמו שמן מקולקל, וזרקתי אותה. כמעט התפרצתי עליה בכעס. אבל בכוחות עליונים התאפקתי ועצרתי את עצמי.
 הכנתי את הפתילות והשמן להדלקה ויצאתי החוצה בסערה. מבלבל ועצוב.
 כל השנים אני משתדל להתחזק. לאסוף את עצמי. לדבר דיבורי שמחה ואמונה. יצאתי מביתי ונכנסתי לבית כנסת קטן של ישישים תימנים והתרסקתי לרסיסים. בכיתי כמו ילד קטן.
 זעקתי לקב"ה: למה ריבונו של עולם? מה כבר רציתי? סגולה לבנים... הבה לי בנים. המפתח של החיים בידך. ידעתי בבירור שרק הוא יכול להושיע אותנו.
 החלטתי שאת הזמן שהקדשנו לסגולות נקדיש לעשיית חסד.
 "על התאומים שנולדו לנו פחות משנה לאחר אותם ימי חנוכה אומרים לנו: 'אלו ילדים עם אור על הפנים'."

חיבוב מצווה לא על חשבון המצווה עצמה

אדובה, איטליה.
 נר שני של חנוכה, אי-שם בתקופת הראשונים.
 היהודי ניצב מול החנוכייה. הצית את האש. כלום... הפתילה לא נדלקת.
 ניסה בשנית, אך הדבר לא עולה בידו.
 ניסו גם בניו להדליק, החליפו פתילות, הוסיפו שמן, אך משהו מסתורי מנע מהאש להיתפס.
 עננה כיסתה את פניו.
 הלך לביתו של רב העיר וסיפר את אשר קרה. הרב לא האמין למשמע אוזניו וביקש להיווכח בתופעה במו עיניו. הגיע לביתו, ניסה להדליק והתוצאה - זהה.
 "ממי קנית את החנוכייה?" התעניין. "האם לחש מישהו איזה כישוף, השבעה, על החנוכייה?"
 רב היה ברור שלא מדובר במשהו טבעי.
 הודה האיש: בשעת הקנייה נכח במקום רבי אברהם אבן עזרא "אשר לחש דבר מה לא מובן - -"
 פנה הרב אלא ראבי"ע וביקש ממנו... להדליק. ניסה ראבי"ע אך הדבר לא עלה גם בידו, או אז אמר "כנראה שתפילתי התקבלה."
 כך סיפר הגאון רבי יוסף משאש זצ"ל, רבה הראשי של חיפה, והמשיך: מעשה שהיה כך היה:
 בפאדובה חי עשיר שעשה דווקא רושם של טוב לב, אך הייתה לו מגרעת בולטת:
 כל כסף שהיה חייב לאחרים, השתדל תמיד לדחות את מועד הפירעון.
 הוא מוכן לתרום, אבל עד שהכסף יצא מכיסו, יצא לכס המיץ!
 באותו חורף היה חייב סכום מסוים ליהודי. הלה נזקק לכסף, אך הוא דחה אותו כדרכו בלך ושוב.
 הגיע הדבר לאוזני רבי אברהם אבן עזרא, שלח להודיע לו שעליו לפרוע את החוב מיידית.
 אבל נפשית - לא היה מסוגל לכך!
 סמוך לחנוכה נקלע רבי אברהם אבן עזרא אצל צורף מקומי, והבחין כיצד רוכש העשיר חנוכייה מהודרת משובצת באבנים טובות ומרגליות.
 החמיא לו על חיבוב המצווה, אבל הבהיר לו שעם אותו סכום שהוא עומד לרכוש את החנוכייה, עליו לפרוע את חובו!
 העשיר התעלם מהדרישה.
 לחש ראבי"ע מה שלחש...
 ביום כ"ד בכסלו, ערב חנוכה, הגיע העשיר אל הצורף לקבל את החנוכייה המושלמת.
 ביקש הצורף את התשלום, אך נענה כדרכו שזה יהיה רק בעוד חודש.
 הודיע לו הצורף שהחנוכייה נשארת אצלו, ולשימושו! ואכן בלילה הראשון הדליק הצורף בתנוכייה בשווי שלא חלם להשקיע בתנוכייה מימיו.
 אך כבר למחרת בבוקר התייצב העשיר עם הסכום המלא ופדה את החנוכייה מידי הצורף.
 השמחה בבית העשיר רבתה. בליל חנוכה השני, אבל החנוכייה סירבה לשתף פעולה.
 רק מששילק העשיר את כל חובותיו בהוראת ראבי"ע, החלה החנוכייה לתת את אורה.
ללמדך: חיבוב מצווה לא על חשבון מצווה עצמה.
 (י' קדם, מוסף שבי"ק מקץ תשע"ט)

חודש טבת

מזל החודש: גדי, על שום שבחודש טבת בשנה מבורכת גשמים מתחילים השדות להוריק והגדיים יוצאים למרעה. טבת הוא החודש העשירי למניין חודשי השנה ליציאת מצרים מניסן, והרביעי למניין חודשי השנה לבריאת העולם מתשרי.

שמות החודש: במקרא מוזכר החודש פעם אחת בלבד במגילת אסתר "**בחודש העשירי הוא חודש טבת**". רוב שמות החודשים במקור כנראה **בבלי** והובא ע"י שבי ציון. במקורות מוזכרים כמה טעמים לשם החודש: טבת מלשון **טובה**, כי בחודש הזה היתה טובה לישראל. "**טבת גדלה בו הדסה**". הדסה היא אסתר שנלקחה בחודש זה לבית המלך אחשוורוש ובכך צמחה טובה לעם ישראל, שכן אסתר השפיעה על ביטול גזרת המן. (קידוש ירחים דר' פנחס).

טבת אחרת צמחה לעם ישראל, בחודש טבת, "**שבו נהרג סיחון ועוג שנתייבא משה מהם**" (מדרש שמות החודשים) סיבה אחרת לשם היא אולי מלשון **הטבה**, תיקון שיפור. ראש חודש טבת חל בסיום חג החנוכה והוא מקבל הארת נרות על כל ימי החודש, כי בראש תלוי כל החודש כלומר בהטבת הנרות. ימיו 29 = כ"ט - ראשי תיבות: **כל-טוב**.

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

חינוך בחנוכה

מידי שנה בשנה בהתקרב ימי חנוכה אנו מפנים את תשומת ליבנו במיוחד למצב החינוכי של ילדינו. נס פך השמן הינו הסמל של עם ישראל, השמן הוא רמז לתורה ולחינוך שילדי ישראל מקבלים. לכן במימים הללו, כמו בזמן המכבים, כל מחשבותינו ושאיפותינו צריכים להיות מופנים לבדוק לאור הנר את מצב ילדינו. ימי החנוכה צריכים להיות ימי עיון והתבוננות לכל משפחה וכיצד לחזק את ילדינו בשמירת הערכים והמצוות, וזוכה בעזרת ה' לקיום הפסוק "אור חדש על ציון תאיר וזוכה כולנו במהרה לאורו". עניין זה שייך גם בחינוך האדם את ילדיו ואף את עצמו (בתחילתו איזו דרך או הנהגה חדשה). יתבונן האדם אל עצמו בעין בוחנת ויחפש את פח השמן הטהור הטמון בניבכי נשמתו ויאחוז בו ועמו יצעד אט אט. אך חשוב שנקודה זו עמה הוא מתחיל לצעוד במסילה העולה תהיה נקייה מנגיעות. כאשר נדליק את נרות החנוכה אל נשכח את הרעיון המוסרי המסתתר מאחורי נרות אילו, אותו לימוד חשוב שלימדנו אבותינו על חינוך עצמינו.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יגב" משדר בלוויין **בכל מוצאי שבת** את שיעורו של **הראשון לציון** הרח"ג **י"חק יוסף שליט"א** בבית הכנסת "**אוהל מועד**" רח' הנשיאים 3 יבנה בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

כל הישועות והברכות

למשפחת דמארי היקרות שתרמו לסעודה הרביעית בלויין זכות מרן **עובדיה יוסף זצ"ל** שיתברכו ברפואה שלמה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, פרנסה טובה אושר נחת ושלוה **והצלחת כל ילדיהם** ויזכו לשנים רבות וטובות **ולהבדיל לע"נ מורי שלום בן מורי יחיא דמארי ז"ל**

סרכות אוחלו"ס

אברהם ומוריה סעדיה להולדת **הבן תנאל** יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים וברכה והצלחה **לאברהם וחגיית הגרי למישאל ושרה סעדיה** שירוו נחת ושלוה

כל הישועות והברכות

לניסים וטובה בכורי שתרמו לסעודה הרביעית בלויין זכות מרן **עובדיה יוסף זצ"ל** שיתברכו ברפואה שלמה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, פרנסה טובה אושר נחת ושלוה **לרפואת הדר בת מרים טובה בת בדורה אושר בן המדה לרפואת ניסים בן סולטן** **והצלחת כל ילדיהם**

כל הישועות והברכות

לשוישה ואליהו יעקובי שתרמו לסעודה הרביעית בלויין זכות השיעור בלויין זכות **עובדיה יוסף זצ"ל** תגן בעדס שיתברכו ברפואה שלמה, בפרנסה טובה, יתמלאו כל משאלות ליבם לטובה וירוו נחת מיוצאי חלציהם לזיוון הגון **לרחמים בן הניית** **להבדיל לע"נ מרדכי בן ציפורה ז"ל**

רפואה שלמה

אלעד אברהמי בן זהבה הקבי"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושסי"ה גידיו. יחזור לאיתנו ויזכה לשנים רבות וטובות **עם רעייתו מיכל**

סרכות אוחלו"ס

רפואה שלמה **סרכות אוחלו"ס** **למרת אסתר זנדני** בהגיע הבן **מיכאל** לגיל **צ"ה** יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים ונחת ושלוה **ליוסף ומלכה זנדני** **ליצחק ושושנה מוסאי**

סרכות אוחלו"ס

שיואל מחדון בן אהרן וכדיה **שולמית-זעמי** בת אסתר על תרומתם לזיכוי הרבים שיתברכו ברפואה שלמה, פרנסה טובה, אושר ושלוה ובכל הברכות הכתובות בתורה **וברכה והצלחה לכל ילדיהם ומשפחתם** להבדיל לע"נ **אסתר בת מרדכי וביבי ז"ל**

סרכות אוחלו"ס

לשלוה ושייני זנדני יזכו ברפואה שלמה בפרנסה טובה, אושר ושלוה. יתגשמו משאלותם לטובה וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם. **וברכה והצלחה לחן ואושרי** שיחזרו לביתם בריאים

לראובן וענת שאער

צוות "**אברהם יגל**" משתתפים בצערכם בפנילתו בקרב של חייל צה"ל הבן גיבור ישראל **נריה שאער** נשגר תנחומיו למשפחה הרופא לשבוי לב ינחם אתכם עם שאר אבלי ציון וירושלים ושלא תדעו עוד צער

שולה אסרף

בת בידה ז"ל נשגר תנחומינו לכל המשפחה הרופא לשבוי לב ינחם אתכם עם שאר אבלי ציון וירושלים ושלא תדעו עוד צער

מורדכי וביבי ז"ל

לע"נ הצנועה והענו **מורדכי וביבי ז"ל** בן ציפורה ז"ל כטי' כסלו פקידת שנתו לע"נ הצנועה והענו **מסעוד זכ"י** בן יחיא ז"ל כז' כסלו פקידת שנתו לע"נ הצנועה והענו **מאיר אטוני** בן רינה ז"ל ג' טבת פקידת שנתו לע"נ הצנועה והענו **מרים לזרי** בת ביבי ז"ל א' טבת פקידת שנתה

שבת שלום ומבורך

רפואה שלמה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל- :

שלמה לארי בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ו שבת מוסאי בן נהיית הי"ו יאיר חיים בן דליה וסביח הי"ו אסתר אהרונת בת גוהר מנב"ת נהיית ישראלית בת שרה מנב"ת ריחן-רחל בת ג'יראן מנב"ת מרגלית מוסאי בת שמחה מנב"ת לידה הרוני בת מרי מנב"ת

לניסן ולטובה

לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה יוסף יערוז בן דינה ז"ל אברהם צברי בן יחיא-יהודה ז"ל יצחק צברי בן יחיא-יהודה ז"ל בצלאל לבאי בן שודיה ויחיא ז"ל אביים פור בן מרים יוסף ז"ל אפרים אביבה בת דינה ז"ל **בבאי מוסאי** בן אברהם וזליכה ז"ל יעקב נאמן בן חנוס אהרון ז"ל הרב ניסים ארביב בן אסתר ז"ל יצחק סבג בן אסתר ז"ל רודה בראל בת עינמה ז"ל זליכה נמוז-לטובה בת חנה ז"ל רות-אפרת ז"ל בת גילה שתחיה פרחה אסדגי בת סולטנה ז"ל פריחה גולזל בת רבקה ז"ל **מרדכי לארי ז"ל** בן שלמה ושרה שיחור